

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 17Csp/277/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517213769
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Tatranská
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2019:7517213769.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice-okolie, sudkyňa JUDr. Oľga Tatranská, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: J. Č., D., M., X.XX.XXXX, Q. P. K. XXX/XX, XXX XX A.J. M. Q., o zaplatenie 2939,56 e s prísl. takto

rozhodol:

Konanie sa v rozsahu sumy 50,- € zastavuje.

V prevyšujúcom rozsahu sa žaloba zamietá.

Stranám sporu sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca VÚB a.s. sa žalobou, podanou dňa 20.6.2016 domáhal voči pôvodnému žalovanému F. Č., ktorý dňa 21.1.2019 zomrel, zaplatenia sumy 2939,56 € spolu s úrokom z omeškania 8,00% ročne od 16.5.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Podaním, doručeným dňa 22.6.2018 a dňa 19.11.2019 žalobca v čase pred prvým pojednávaním oznámil súdu, že v rozsahu sumy 50 € s prísl. berie žalobu späť, pretože dňa 13.6.2018, 12.7.2018, 15.10.2018 a 13.11.2018 žalovaný uhradil 2 x po 15 € a 2x 10 €, spolu 50 €. Zároveň upravil znenie žalobného petitu tak, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť mu 2396,48 € s 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2446,48 € od 16.5.2017 do 13.6.2018, zo sumy 2431,48 € od 14.6.2018 do 12.7.2018, zo sumy 2416,48 € od 13.7.2018 do 15.10.2018 zo sumy 2406,48 € od 16.10.2018 do 13.11.2018 a zo sumy 2396,48 € od 14.11.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania.

3. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP): Žalobca môže vziať žalobu späť.

4. Podľa § 145 ods 1) CSP: Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

5. Podľa § 146 ods. (1) CSP: Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

6. Podľa § 11 zákona 71/1992 Z.z.: (3) Poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

Ak sa návrh na začatie konania o rozvod manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnej inštancii súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní pred správnym súdom sa poplatok vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa správna žaloba, kasačná sťažnosť alebo žaloba na obnovu konania odmietla alebo vzala späť pred prejednaním veci.

(4) Okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevrubuje.

7. Vzhľadom na skutočnosť, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo síce po začatí konania ale pred prvým pojednávaním, so späťvzatím žaloby nebol potrebný súhlas žalovaného a preto súd konanie v rozsahu sumy 50 € zastavil. O vrátení súdneho poplatku súd nerozhodoval, pretože nedosiahol ani výšku, o ktorú sa poplatok určený k vráteniu kráti.

8. Pôvodný žalobca v žalobe tvrdil, že dňa 30.9.2005 bola uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu. Na tom základe viedol kartový účet č. XXXXXXXXX. Bol viazaný na 22,80% ročný zmluvný úrok, schválený úverový rámec 1200 € a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku v sume 40,00 €. Žalovaný svoje zmluvné povinnosti neplnil a nepodarilo sa obnoviť jeho platobnú disciplínu ani po viacerých pokusoch; a pred odstúpením prípadu na súdne vymáhanie vystavila banka k 07.05.2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom k 30.04.2017 a s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného a stav súhrnu debetných položiek (istiny, poplatkov, sankčného úroku a zmluvného úroku) bol konečný zostatok na účte žalovaného mínus 2939,56 €. Žalovaný nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 15.5.2017 t.j. v čase splatnosti do 15.5.2016, preto sa žalobca dňom 16.5.2017 domáhal zákonného úroku z omeškania z celej dlžnej sumy.

9. V priebehu konania došlo ku dňu 19.7.2017 k účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávok medzi bankou a terajším žalobcom, a o zmene subjektu bolo rozhodnuté uznesením tunajšieho súdu zo dňa 22.3.2018.

10. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe, doručenom súdu dňa 15.11.2017, že si je vedomý svojho záväzku, a že právneho zástupcu žalobcu písomne oslovil, aby mohol začať splácať svoj záväzok, a aby mu buď zaslali zloženky alebo oznámili číslo účtu, no žiadnu odpoveď nedostal. Je dôchodca, platí okrem toho viac platieb + elektrinu a nájom a preto chcel splatiť záväzok v splátkach po 20 € mesačne, a za tým účelom žiadal o oznámenie IBAN čísla.

11. Žalobca v podaní zo dňa 21.6.2018 oznámil súdu, že na úhradu žalovanej sumy bola dňa 13.6.2018 zaplatená suma 15 €, a preto berie ohľadom nej s prislúchajúcim úrokom z omeškania žalobu späť a upravil znenie žalobného petitu. Zároveň s poukazom na obsah vyjadrenia žalovaného navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie a súhlasil so splátkou vo výške 20 € mesačne pod následkom straty výhody splátok.

12. Žalovaný dňa 21.1.2019 zomrel a jeho jediným dedičom sa stala manželka, a preto o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom žalovaného súdu rozhodol uznesením zo dňa 9.8.2019

13. Za účelom preukázania tvrdení, uvedených v žalobe, boli predložené listinné dôkazy, obsah ktorých súd zároveň stručne oboznamuje:

A/ Žiadosť o vydanie Quatro karty č. XXXXXXXXXX žalovaným podpísanú dňa 9.9.2005, v ktorej je identifikovaná VUB a.s. ako veriteľ. Pod tým nasleduje časť I. osobné údaje žalovaného.

Časť II. - údaje ku karte: - navrhovaná výška úverového rámca: 100.000 Sk (3319,39 €), výška mesačnej splátky: 1500 € (49,79 €)

Časť III. - údaje o zamestnaní - nevyplnené nič

V ďalších Častiach boli vyplnené údaje o spôsobe splácania, výške nákladov na bývanie, že nežiada poistenie.

V závere sú orámovane vyznačené miesta na dátum a podpis: žalovaný podpísal dňa 1.2.2010 a zástupca VÚB a.s. dňa 4.2.2010. Na touto orámovanou časťou je text: prijatím a schválením žiadosti zo strany VÚB a.s. sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej karty. Účinnosť zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú: zaslanie potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientov.

Žiadne iné obsahové náležitosti v žiadosti nie sú uvedené.

B/ dňa 19.09.2007 došlo k navýšeniu rámca na 12.000 Sk so splátkou 400 Sk mesačne

dňa 11.10.2007 došlo k navýšeniu rámca na 18.000 Sk so splátkou 600 Sk mesačne

dňa 07.10.2009 došlo k navýšeniu rámca na 90 € so splátkou 30 € mesačne

dňa 07.02.2011 došlo k navýšeniu rámca na 1200 € so splátkou 40 € mesačne

dňa 07.09.2011 bola zamietnutá žiadosť zo dňa 6.9.2011 na navýšenie rámca na 1650 €

C/ Z kartového výpisu z účtu (čl. 15 - 27 tlačeného obojstranne), ktorý bol súdu predložený za obdobie od 11.10.2005 do 30.4.2017 súd zistil, že, žalovaný za toto obdobie celkom využil sumu 2129,03 € a zaplatil 2254,64 €. Posledný výber v sume 20 € žalovaný uskutočnil v Turni n/Bodvou dňa 29.11.2013 a poslednú úhradu v sume 40 € dňa 18.3.2014.

14. Dňa 12.8.2019 súd nad rámec svojich povinností žalobcu písomne vyzval, aby do 30 dní preložil:
a/ zmluvu o existencii záväzkového vzťahu veriteľa a dlžníka na základe žiadosti dlžníka zo dňa 30.9.2005, aby sa preukázalo, v akej výške vznikla zmluva ohľadom hlavného predmetu t.j. výšky úverového rámca, a aby preukázal, ako boli skontrahované ostatné parametre úverového vzťahu t.j. aby preukázal splnenie náležitostí, vyžadovaných zákonom č. 258/2001 Z.z. účinného dňa 30.9.2005.
b/ osvedčil a zároveň listinami preukázal, či a ako bol zmluvný vzťah s dlžníkom ukončený
c/ či bol tento úver vyhlásený za mimoriadne predčasne splatný a ak áno, - predložiť dôkaz
d/ či bol pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzvaný na zaplatenie splatného dlhu a kedy mu bola výzva banky doručená
e/ či samotné postúpenie bolo dlžníkovo oznámené a aj doručené.

15. Výzva bola žalobcovi doručená dňa 12.8.2019, na ktorú nijako nereagoval

16. Na pojednávaní dňa 19.11.2019 žalovaná vypovedala, že ona ani nevie, kvôli čomu je na súde. Po ozrejmení právneho dôvodu žaloby, ktorým bolo vydanie pôžičkovej Quatro karty ešte v roku 2005 ešte jej manželovi, žalovaná výslovne uviedla, že ona absolútne o žiadnej karte nič nevie, v živote u neb. manžela takúto kartu nevidela a ona sama osobne ju v živote v ruke nemala a nikdy ňou neplatila. Ani len netušila, že vôbec niekedy disponoval takouto platobnou kartou.

16.1. Na ďalšiu, či sa vie vyjadriť k tomu, kto poukázal platby, o ktoré žalobca zobral žalobu späť, uhradené v r. 2018 žalovaná uviedla, že ona o tejto okolnosti absolútne nič nevie, ale nevylučuje, že to mohol byť aj jej manžel, ktorý v tom čase ešte žil, avšak o žiadnych bližších skutočnostiach v tejto súvislosti sa vyjadriť nedokáže. nevedela ani o tom, že vôbec takéto konanie beží, keďže žalobu a prílohy k nej v živote ani za života jej manžela nevidela.

17. Keďže žiadna zo strán neprodukovala žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, súd dokazovanie uzavrel a posúdil ju podľa dôkazného stavu ku dňu rozhodnutia súdu.

18. Žalobca v žalobe tvrdil, že so žalovaným dňa 30.9.2005 uzavrel zmluvu, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úverový rámec 1200 € s úrokovou sadzbou 22,80% ročne a že ho mal splácať v štandardnej výške splátky 40,00 €. V konaní však ako dôkaz bola predložená iba žiadosť žalovaného, ktorou dňa 9.9.2005 žiadal o sumu 100.000 Sk (3319,39 €) s výškou splátky 1500 Sk mesačne, a ktorú prijal veriteľ dňa 30.9.2005.

19. Ani pôvodný a ani terajší žalobca však žiaden dôkaz o tom, že na základe žiadosti žalovaného z 9.9.2005 aj došlo k uzavretiu zmluvy a s akým obsahom, nepredložil.

19.1. Skôr, ako by súd posudzoval dôvodnosť žalovanej výšky uplatnenej pohľadávky, bolo treba vyriešiť otázku, či 1/ vôbec došlo k uzavretiu zmluvy a následne 2/ či táto zmluva je platná. Ako už súd uviedol vyššie, v žiadosti žalovaného o Quatro kartu žalovaný ručne vypísal, že žiada o 3.319,39 € a splátku v sume 49,79 €. Za predpokladu, že naposledy dňa 7.2.2011 došlo k navýšeniu rámca na sumu 1200 € s výškou splátky 40 € mesačne, s absolútnou istotou je možné uzavrieť, že v roku 2005 banka neschválila žalovaným požadovaný rámec 100.000 Sk s výškou splátky 1500 €. S akými základnými parametrami banka žalovanému úverový rámec schválila, žalobca dodnes nepreukázal.

20. Podľa § 40 ods. 1 Obč. zák. ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

21. Podľa § 46 ods. 1) Obč. zákonníka: Písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

Odsek 2): Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu.

22. Akceptáciou návrhu oblátom a jej oznámením oferentovi sa završuje zmluvný konsenz, ktorý ako právotvorná skutočnosť zakladá vznik zmluvy. Písomné zmluvy možno uzatvoriť taktiež medzi neprítomnými osobami, kedy zmluvné strany uzatvárajú zmluvu k rôznemu časovému okamihu. V takomto prípade je zmluva platná a účinky akceptácie nastanú v okamihu, keď zmluvu podpíše posledný účastník zmluvy. Prijatím návrhu je pritom pripojenie podpisu posledného účastníka zmluvy v zmysle § 44 ods. 1 ods. 2 a § 43c ods. 2 OZ bez toho, aby samotný text zmluvy musel obsahovať formuláciu, že jeden účastník niečo navrhuje a druhý účastník tento návrh prijíma. Ustanovenie § 46 ods. 2 OZ upravuje písomnú formu uzavretia zmluvy, podľa ktorého pre písomné uzavretie zmluvy stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Písomná forma zmluvy tak znamená, že celý text zmluvy musí byť zachytený v materializovanej forme, pričom písomná forma zmluvy zahŕňa aj podpisy všetkých účastníkov. Ak bol právny úkon urobený v písomnej forme, potom aj všetky úkony, týkajúce sa zmluvy sa musia urobiť v písomnej forme.

23. Dokazovaním bolo preukázané, že žalobca neakceptoval písomne návrh žalovaného na uzavretie zmluvy a rovnako tak nebol žalovaným písomne akceptovaný iný návrh žalobcu. Za tejto situácie preto možno konštatovať, že k uzavretiu zmluvy vôbec nedošlo a preto sa nebolo potrebné zaoberať jej platnosťou, keďže neexistujúci právny úkon nemožno hodnotiť.

23.1. Uvedené preto značí, že ak došlo k faktickému konaniu v podobe doručenia kreditnej karty a PIN kódu, udialo sa tak bez písomne uzavretej, zmluvy t.j. na základe úkonu, ktorý neexistuje, a žalobca by sa mohol domáhať iba plnenia z bezdôvodného obohatenia.

24. Ako súd uvádza v bode 13.- C/, za obdobie od 11.10.2005 do 30.4.2017 žalovaný celkom využil sumu 2129,03 € a zaplatil 2254,64 € z čoho nesporne vyplýva, že dlžník veriteľovi nedlhoval vôbec nič.

25. Okrem toho, nad všetky pochybnosti je zrejmé, že sa jednalo o záväzkový vzťah, vzniknutý medzi dlžníkom a bankou a banka, domnievajúc sa, že má voči dlžníkovi pohľadávku, ju počas konania postúpila na žalobcu. Ohľadom splnenia zákonom požadovaných náležitostí neboli súdu predložené žiadne dôkazy a preto, ako súd uvádza v bode 14., vyzval žalobcu aby osvedčil a zároveň listinami preukázal, či a ako bol zmluvný vzťah s dlžníkom ukončený, či bol tento úver vyhlásený za mimoriadne predčasne splatný a ak áno, - predložil dôkaz, či bol pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzvaný na zaplatenie splatného dlhu a kedy mu bola výzva banky doručená a či samotné postúpenie bolo dlžníkovo oznámené a aj doručené.

26. Podľa § 524 ods. (1) OZ: Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

27. Podľa § 525 ods. (2) OZ: Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

28. Podľa § 92 ods. 8) zákona o bankách: Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových

vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

29. Podľa § 53 ods. (9) OZ: Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 565 OZ: Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Za rozhodné pri vyriešení otázky, či sa v zmysle ustanovenia § 524 OZ stal navrhovateľ veriteľom žalovaného súd považoval skutočnosť, že postupom bola banka, ktorej zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá povinnosť pred postúpením svojej pohľadávky niečo konať. Banke sa v tomto ustanovení ukladá pred postúpením svojej pohľadávky, vzniknutej z jej bankovej činnosti, urobiť jednostranný právny úkon voči dlžníkovi pri jeho omeškaní.

32. Predpokladmi postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách je:

1/ existencia peňažného záväzku voči banke (lebo jeho časti)

2/ výzva banky

3/ a že napriek výzve omeškanie trvá omeškanie nepretržite 90 kalendárnych dní

Až po splnení týchto podmienok môže banka banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť.

33. V ustanovení § 185 ods. 1 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu. Strana je povinná v spore svoje tvrdenie podložiť dôkazmi, inak sa vystavuje nebezpečenstvu neunesenia dôkazného bremena.

34. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný) nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 192/2004). Na to, aby sa niekto stal sporovou stranou, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok.

35. Ustálená súdna prax je jednotná v názore, že pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené zákonné podmienky ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách (KS BB 15Co/369/2016, KS TT 10Co/187/2016, KS TN 5Co/313/2017, KS PO 3Co/158/217, Krajský súd Prešov 3Co/158/2017 z 5.4.2018 a ďalšie).

36. Aj z rozsudku NS SR z 24. apríla 2018 sp. zn. 1 Cdo 147/2017 vyplynul záver, podľa ktorého: „Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti.

„Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“

37. Zhodný názor bol vyjadrený aj v rozsudku NS SR 7 Cdo/26/2017 z 28.3.2017, podľa ktorého: „Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.)“.

38. Vo vzťahu k návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie, popr. k použitiu ust. § 151 ods. 1 CSP súd uvádza: v zmysle koncepcie materiálneho civilného procesu (zásada spravodlivej a účinnej ochrany práv - článok 2 CSP, zákaz zneužitia práva - článok 5 CSP) je prípustný určitý korektív zo strany súdu. Takýto postup odôvodňuje aj aplikácia ustanovení druhej hlavy CSP :Spory s ochranou slabšej strany, Prvý diel. Spotrebiteľské spory. Žiada sa pritom prihliadnuť i na to, že z rozsiahlej judikatúry SDEÚ vyplýva i to, že v spotrebiteľských sporoch je relativizovaná nielen dôkazná povinnosť spotrebiteľa, ale aj jeho povinnosť tvrdenia. Vnútroštátny súd totiž musí prihliadnuť aj bez návrhu spotrebiteľa nielen na nekalú povahu spotrebiteľskej zmluvy, ale je povinný ex offa zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má uplatnený nárok základ. Z uvedených dôvodov (vo veci niet pochybnosti, že ide o spotrebiteľský spor v zmysle ust. § 290 CSP) posudzoval ex offa platnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, od ktorého žalobca odvádza uplatnený nárok.

39. S poukazom na uvedené a skutočnosť, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok na platné postúpenie pohľadávky voči žalovanému, ktorá navyše už v čase postupovania neexistovala, nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu a preto z dôvodov uvedených vyššie súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

40. Žalobca nemal v spore úspech a žalovanému trov nevznikli, preto súd žiadne zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice-okolie. Lehota na podanie odvolania začína plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní

došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 CSP).

Odvolanie musí byť podpísané a predložené v počte 2 rovnopisov s prílohami.

U p o z o r n e n i e : Ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.